

ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

ΓΡΑΠΤΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ

Αριθμός Απόφασης

1279 / 2005

ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΑΘΗΝΩΝ

Αποτελούμενο από το Δικαστή Γεώργιο Ανδρεάδη, Πρωτοδίκη, τον οποίο όρισε ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης του Πρωτοδικείου και τη Γραμματέα Αλεξάνδρα Ηλιοπούλου.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 26 Ιανουαρίου 2005 για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΕΝΑΓΟΥΣΑΣ: ανώνυμης εταιρίας με την επωνυμία «ΓΕΝΕΣΙΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑΚΗ ΑΝΩΝΥΜΗ ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΡΟΧΗΣ ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ», που εδρεύει στην Αθήνα και εκπροσωπείται νόμιμα, η οποία εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο της Δημήτριο Πιττερό.

ΤΟΥ ΕΝΑΓΟΜΕΝΟΥ: του Κωνσταντίνου, κατοίκου Θεσσαλονίκης, ο οποίος εκπροσωπήθηκε από τον πληρεξούσιο δικηγόρο Θεσσαλονίκης Γεώργιο Παλάζη, τον οποίο νομιμοποίησε ο δικηγόρος Αθηνών Φίλιππος Σκαμπαρδώνης.

Η απόφαση ζητεί να γίνει δεκτή η από 16.12.2002 αγωγή της, που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Δικαστηρίου αυτού με αριθμό κατάθεσης 11077/2003, προσδιορίστηκε για τη συζήτησή της η δικάσιμος που αναφέρεται στην αρχή της απόφασης και γράφτηκε στο πινάκιο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης οι πληρεξούσιοι δικηγόροι των διαδίκων ανέπτυξαν τους ισχυρισμούς τους και ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στις προτάσεις τους.

ΑΦΟΥ ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟΝ ΝΟΜΟ

Σύμφωνα με τα άρθρα 15 παρ. 1, 16 και 17 του ν. 3632/1928, σε συνδυασμό με το άρθρο 29 παρ. 1 του ν. 1806/1988 και το άρθρο 2 παρ. 1 και 2 του ν. 2596/1996, προκύπτει ότι χρηματιστηριακές είναι οι δικαιοπραξίες που συνάπτονται χρηματιστηριακώς και έχουν ως αντικείμενο χρηματιστηριακά πράγματα (δηλαδή ανώνυμα δημόσια έγγραφα, μετοχές και ομολογίες ελληνικών ανώνυμων εταιριών κλπ.), χρηματιστηριακή δε συναλλαγή είναι η πώληση και αγορά τους μετρητοίς, καθώς και κάθε παρεπόμενη δικαιοπραξία σχετιζόμενη με την ενέργεια και εκτέλεση κύριων χρηματιστηριακών πράξεων, όπως είναι η σύμβαση χρηματιστηριακής παραγγελίας αγοραπωλησίας μετοχών (που προσομοιάζει με την εμπορική παραγγελία) και για την οποία εφαρμόζονται αναλογικά και συμπληρωματικά οι διατάξεις των άρθρων 90 επ. ΕμπΝ και 713 επ. ΑΚ (ΟΛΑΠ 824/1977 ΝΔΒ 26.672, ΑΠ 1146/2003 ΔΕΕ 2003.1344). Όλες οι εντολές προς μέλος του Χρηματιστηρίου και όλες οι χρηματιστηριακές συμβάσεις καταγράφονται με πλήρη στοιχεία, ώστε τα αρμόδια για την εποπτεία του χρηματιστηρίου όργανα να μπορούν να ελέγχουν την τήρηση των σχετικών διατάξεων. Για το σκοπό αυτό με απόφαση του Υπουργού, ύστερα από γνώμη του Δ.Σ. του Χ.Α.Α. και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, μπορούν να

=====

τροποποιούνται οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας για τα βιβλία και τα στοιχεία των χρηματιστών και να καθορίζονται τα βιβλία που πρέπει να τηρούν και τα στοιχεία που πρέπει να εκδίδουν τα μέλη του Χρηματιστηρίου, το περιεχόμενο των υποχρεωτικών εγγράφων στα παραπάνω βιβλία και το περιεχόμενο των στοιχείων που εκδίδονται, τα στοιχεία που πρέπει να παρακίδουν τα μέλη του Χρηματιστηρίου προς τις υπηρεσίες του ή τα ελέγχοντα όργανα, καθώς και η διαδικασία και ο ακριβής χρόνος παράδοσής τους και κάθε άλλο ειδικό θέμα και αναγκαία λεπτομέρεια. Έτσι, κατ' εξουσιοδότηση της ως άνω διατάξης του άρθρου 27 παρ. 1 του ν. 1806/1988, εκδόθηκε ακολούθως η απόφαση 6280/Β/508/31.5.1989 του Υπουργού Εθνικής Οικονομίας (Φ.Ε.Κ Β' 417/31.5.1989), η οποία όρισε ότι μεταξύ των βιβλίων και λοιπών εγγράφων στοιχείων που υποχρεούνται να τηρούν οι χρηματιστές, είναι και το τριπλότυπο βιβλιάριο εντολών προς συναφή εντός κύκλου συναλλαγών, δηλαδή το πινακίδιο εντολής, όπου αναγράφονται όλες οι εντολές, που λαμβάνει ο χρηματιστής για τη συναφή χρηματιστηριακής συναλλαγής εντός κύκλου, όπως και το βιβλιάριο τριπλότυπων πινακιδίων των εντός κύκλου συναλλαγών, δηλαδή το πινακίδιο εκτέλεσης της εντολής, όπου αναγράφονται όλα τα στοιχεία της συναλλαγής (είδος, ποσότητα, τιμή μονάδας των τίτλων), το πρώτο κτεκόμιο του οποίου παραδίδεται στον εντολέα, το δεύτερο στις αρμόδιες υπηρεσίες του Χ.Α.Α., ενώ το στέλεχος παραμένει στον χρηματιστή.

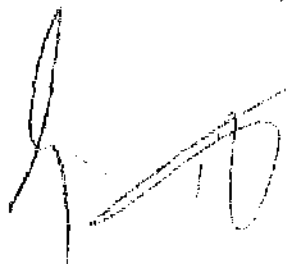
Σύμφωνα με το άρθρο 12 παρ. 5 του ν. 3632/1928 η προς χρηματιστή δοθείσα εντολή δύναται να αποδεικνύεται με σημείωμα υπογραφόμενο από τον εντολέα. Το δε άρθρο 27 παρ. 1 και 2 του ν. 1806/1988 προέβλεπε ότι όλες οι εντολές προς μέλος του χρηματιστηρίου και όλες οι χρηματιστηριακές συμβάσεις, στις οποίες περιλαμβάνονται και οι συμβάσεις που το μέλος του

χρηματοστηρίου συνάπτεται για δικό του λογαριασμό, καταγράφονται με πλήρη στοιχεία, ώστε τα αρμόδια όργανα να μπορούν να ελέγχουν την τήρηση των σχετικών διατάξεων. Για το σκοπό αυτό με απόφαση του Υπουργού, ύστερα από γνώμη του ΔΣ του ΧΑΑ και της Επιτροπής Κεφαλαιαγοράς, μπορούν να τροποποιούνται οι διατάξεις της ισχύουσας νομοθεσίας για τα βιβλία και τα στοιχεία των χρηματιστών. Μέλος του χρηματιστηρίου δεν μπορεί να επικαλεσθεί χρηματιστηριακή συναλλαγή η οποία δεν αποδεικνύεται από τα παραπάνω νομίμως τηρούμενα βιβλία και εκδιδόμενα και παραδιδόμενα όπου ο νόμος ορίζει στοιχεία. Το άρθρο αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 59 παρ. 1 του ν. 2533/1997, σύμφωνα με το οποίο οι εντολές προς κάθε ΕΠΕΥ που διενεργεί συναλλαγές στο ΧΑΑ, καθώς και όλες οι χρηματιστηριακές συμβάσεις, τις οποίες η ΕΠΕΥ που συμμετέχει στο ΧΑΑ συνάπτει για δικό της λογαριασμό, καταγράφονται με πλήρη στοιχεία, ώστε τα αρμόδια για την εποπτεία όργανα να ελέγχουν την τήρηση των σχετικών διατάξεων. Για το σκοπό αυτό τηρούνται τα βιβλία και στοιχεία που προσδιορίζονται από το παραπάνω άρθρο κατά τροποποίηση των προβλεφθέντων με το άρθρο 27 παρ. 1 βιβλίων και στοιχείων. Στη δεύτερη παράγραφο του ίδιου άρθρου, όπως αυτό τροποποιήθηκε, επαναλαμβάνεται ουσιαστικά και πάλι η προγενέστερη ρύθμιση, σύμφωνα με την οποία μέλος του ΧΑΑ ή άλλη ΕΠΕΥ που συμμετέχει στο ΧΑΑ δεν δικαιούται να επικαλεσθεί χρηματιστηριακή συναλλαγή, η οποία δεν αποδεικνύεται από τα παραπάνω νομίμως τηρούμενα βιβλία και εκδιδόμενα και νομίμως παραδιδόμενα στοιχεία. Από τη διατύπωση αυτών των διατάξεων, όπως ισχύουν και όπως ισχύουν μετά την τροποποίησή τους, σαφώς προκύπτει ότι για την απόδειξη χρηματιστηριακής συναλλαγής ως προς το χρηματιστή κατ' αρχήν και ως προς την ΑΧΕ ή ΕΠΕΙ καθιερώνεται μονομερώς ο έγγραφος αποδεικτικός τύπος υπό την ακόλουθη έννοια: Εφόσον αυτοί εγείρουν οποιαδήποτε αξίωση από εντολή πελάτη τους ή από χρηματιστηριακή συναλλαγή γενικά, δεν είναι επιτρεπτό να θεωρηθεί αυτή αποδεδειγμένη εάν δεν

=====

έχει καταχωρηθεί στα προβλεπόμενα από το νόμο βιβλία ή στοιχεία, τα τηρούμενα ή εκδιδόμενα και παραδιδόμενα νομίμως από αυτούς. Αν ο πελάτης τους - εντολέας είχε παράσχει έγγραφη εντολή για τις γενομένες συναλλαγές, αυτή σε συνδυασμό με τις εγγραφές στα ανωτέρω βιβλία ή στοιχεία περί της παροχής της και περί της εκτέλεσής της αποτελεί πλήρη απόδειξη για την κατάρτιση της σύμβασης εντολής και για την εκπλήρωση των υποχρεώσεων της ΑΧΕ ή ΕΠΕΥ που απέρρεαν από την εντολή. Αν όμως η σύμβαση αυτών με τον εντολέα τους, που δεν έχει ιδιότητα χρηματιστή, δεν καταρτίσθηκε εγγράφως, οι εγγραφές στα βιβλία και στοιχεία τους αποτελούν πλήρη απόδειξη για το μέγεθος της απώλειάς τους, όταν όμως η ύπαρξή της είναι αποδεδειγμένη κατ' άλλο τρόπο, καθόσον η μονομερής καταγραφή της σύμβασης εντολής δεν αρκεί προς απόδειξη της κατάρτισής της υπέρ του ίδιου του καταγράφωντος, αποτελούσαν απλώς προϋπόθεση για την επίκληση και την περαιτέρω απόδειξη της. Όσον αφορά τον ανωτέρω εντολέα, ο οποίος εγείρει αξιώσεις από τη σύμβαση εντολής, δεν καθιερώνεται από το νόμο ο έγγραφος αποδεικτικός τύπος για την κατάρτιση της σύμβασης αυτής με το χρηματιστή ή την ΑΧΕ και ΕΠΕΥ. Αυτός έχει δικαίωμα να αποδείξει την κατάρτισή της με κάθε νόμιμο αποδεικτικό μέσο και με μάρτυρες, αφού πρόκειται για εμπορική συναλλαγή. Εάν η εντολή καταχωρήθηκε νομίμως στα τηρούμενα από το χρηματιστή βιβλία και στοιχεία υφίσταται υπέρ του εντολέα πλήρης απόδειξη περί της κατάρτισής της, στηριζομένη σε ιδιωτικό έγγραφο που εκδόθηκε από τον αντισυμβαλλόμενο του. Αυτή η ερμηνεία των ανωτέρω ειδικών διατάξεων στηρίζεται κατ' αρχήν στη διατύπωση του άρθρου 12 παρ. 2 του ν. 3632/1928, σύμφωνα με την οποία η απόδειξη της κατάρτισης της σύμβασης εντολής από το χρηματιστή με έγγραφο υπογεγραμμένο από τον εντολέα του είναι δυνατή, πράγμα που δε θα

συνέβαινε αν σκοπός του νομοθέτη ήταν η καθιέρωση του εγγράφου αποδεικτικού τύπου αμφιμερώς. Όπως καθίσταται δε σαφές από το επόμενο εδάφιο αυτού του άρθρου, που αναφέρεται στην εκκαθάριση της χρεωβίας του χρηματιστή (μεσετικών κατά τη σχετική διατύπωση) από τον επιτόπιη με βάση το σημείωμα του εντολέα και το πινακίδιο του χρηματιστή που βεβαιώνει την εκτέλεση της εντολής, το ως άνω σημείωμα αποδεικνύει υπέρ του χρηματιστή την κατάρτιση σύμβασης. Επίσης, όπως καθίσταται σαφές από το άρθρο 27 παρ. 1 και 2 του ν. 1806/1988, όπως αυτό ίσχυε και όπως αυτό ισχύει μετά την τροποποίησή του με το άρθρο 59 παρ. 1 του ν. 2533/1997, ο σκοπός του νομοθέτη, όταν απέκλειε την απόδειξη χρηματιστηριακών συναλλαγών μη καταχωρημένων στα καθοριζόμενα βιβλία και στοιχεία, ειδικά και μόνο για την περίπτωση της επίκλησής τους από το χρηματιστή ή τις ΑΧΕ και ΕΠΕΥ, ήταν η διασφάλιση της δυνατότητας ελέγχου αυτών από τα αρμόδια για την εποπτεία τους όργανα ως προς την τήρηση της χρηματιστηριακής νομοθεσίας. Για το σκοπό αυτό ο νομοθέτης καθιέρωσε ουσιαστικά ως κυρωσι των την έκπτωση τους από το δικαίωμα να επικαλεσθούν συναλλαγή που δεν αποδεικνύεται από τέτοιες καταγραφές, στις οποίες είναι υποχρεωμένοι να προβαίνουν. Αντιθέτως, δεν είναι δυνατό να γίνει δεκτό πως η μη συμμόρφωση του χρηματιστή ή της ΑΧΕ και ΕΠΕΥ στην υποχρέωσή τους αυτή, η οποία γεννάται μετά από την κατάρτιση της σύμβασης εντολής και εξαίτιας της, θα έχει συνέπειες στη δυνατότητα του εντολέα να την αποδείξει με όλα τα νόμιμα αποδεικτικά μέσα. Πρέπει ακόμη να αναφερθεί ότι η παραπάνω ερμηνεία των προαναφερόμενων ειδικών διατάξεων είναι σύμφωνη με τους ορισμούς των διατάξεων των άρθρων 443, 444, 445, 447 και 448 του ΚΠολΔ ως προς την αποδεικτική δόξαμη των ιδιωτικών εγγράφων (Εφαθ 3337/2004 Βάση Νομικών Πληροφοριών ΔΣΑ, Εφαθ 3549/2004 αδημ., Εφαθ 7292/2003 ΔΕΕ 2004.54, Εφαθ 2654/1999 ΕπρΑΕΧρΔ 2001.565, Εφαθ 417/1983 Αρμ 1983.1088, ΠΠΑθ 180/2003 ΕΣμπΔ 2004.127, ΠΠΑθ 1669/2002 αδημ., ΠΠΑθ 30440/2000 ΔΕΕ 2001.177).

=====

Σύμφωνα με το άρθρο 26 παρ. 1 του ν. 3632/1928, αν ο εντολέας δεν εκπληρώσει τις υποχρεώσεις του που απορρέουν από χρηματιστηριακή συναλλαγή αγοράς κινητών αξιών για λογαριασμό του, τότε ο εντολοδόχος χρηματιστής δικαιούται (και δεν υποχρεούται) εντός μηνός από την κατάρτιση της σύμβασης να εκποιήσει χρηματιστηριακώς τις αξίες αυτές, στο όνομα και για λογαριασμό του εντολέα χωρίς σχετική παραγγελία και να συμψηφίσει το προϊόν της διάθεσης με την απώλειά του. Η ως άνω προθεσμία του ενός μηνός για την εκποίηση των μετοχών του εντολέα έχει τεθεί προς θεμελίωση δικαιώματος και όχι υποχρέωσης του χρηματιστή να διεκδικήσει το οφειλόμενο τμήμα της αγοράς των μετοχών ή μέρος αυτού, μη αποκλειομένης, ούτε περιοριζομένης της δυνατότητάς του να επιλέξει την δικαστική προσφυγή. Επομένως, τυχόν ισχυρισμός του εντολέα, που ενάγεται από τον χρηματιστή λόγω μη καταβολής του τιμήματος για την αγορά μετοχών, ότι η μη εκποίηση των μετοχών από τον χρηματιστή εντός της ανωτέρω προθεσμίας αντίκειται στην καλή πίστη και τα συναλλακτικά ήθη και πρέπει να οδηγήσει σε περιορισμό της οφειλής του κατά το μέγεθος που συνέβαλε στον μη περιορισμό της χρηματιστής με την μη εκποίηση των αγορασθέντων μετοχών, είναι μη νόμιμη (άρθρο 288 ΑΚ). Ο ίδιος ισχυρισμός στο βαθμό που συνιστά ένσταση, στηριζόμενη στο άρθρο 300 ΑΚ, είναι επίσης απορριπτός ως μη νόμιμος, αφού η ένσταση του συντρέχοντος πτασιματός έχει εφαρμογή μόνο προς απόκρουση ή περιστολή της ένδικης αξίωσης αποζημίωσης και δεν μπορεί να προταθεί κατά αξίωσης περί καταδίκης σε παροχή και γενικά σε εκπλήρωση της σύμβασης (ΑΠ 112/1999 ΕΛΔνη 40.773, ΑΠ 56/1994 ΝοΒ 42.1159, Εφαθ3549/2004 αδημ.).

Σύμφωνα με το άρθρο 15 παρ. 6 του ν. 3632/1928, «κάσα αξίωση πηγάζουσα εκ χρηματιστηριακής συναλλαγής παραγράφεται μετά πάροδο έτους

από της λήξης του έτους, καθ' ο συνήθη η συναλλαγή», ενώ σύμφωνα την παρ.
γ του ίδιου ως άνω άρθρου, «χρηματιστηριακή συναλλαγή εν τη έννοια του
παρόντος νόμου είναι οι δικαιοπραξίες οι χρηματιστηριακώς συναπτόμεναι και
έχουσαι ως αντικείμενον χρηματιστηριακά πράγματα, απαριθμησώντων οποίων
γίνεται στο άρθρο 17». Από τις ανωτέρω διατάξεις, όπως το άρθρο 17 του ν.
3632/1928 αντικαταστάθηκε από το άρθρο 5 του α.ν. 2341/1940, σε συνδυασμό
με το άρθρο 2) παρ. 1 του ν. 1806/1988, που αντικατέστησε το άρθρο 16 του ν.
3632/1928 και με το άρθρο 2 παρ. 1 και 2 του ν. 2396/1996, σαφώς προκύπτει
ότι χρηματιστηριακές είναι οι δικαιοπραξίες που συνάπτονται χρηματιστηριακά
και έχουν αντικείμενο χρηματιστηριακά πράγματα, δηλαδή ανώνυμα δημόσια
έγγραφα, μετοχές και ομολογίες ελληνικών ανώνυμων εταιριών κλπ., ενώ
χρηματιστηριακή συναλλαγή είναι η πώληση και αγορά τους μετρητοίς, η
πώληση και αγορά με ειδικές συμφωνίες (πράξεις προθεσμίας και πράξεις με
εξουσιαστική αρεστή «παράγωγα»), καθώς και κάθε παρεπόμενη δικαιοπραξία
συναφής με την ενέργεια και εκτέλεση των προαναφερόμενων «κύριων»
χρηματιστηριακών πράξεων. Τέτοια δε παρεπόμενη και συναφής
χρηματιστηριακή πράξη είναι και η σύμβαση χρηματιστηριακής παραγγελίας
αγοραπωλησίας μετοχών, στην οποία, όπως αναφέρθηκε σε προηγούμενη
νομική σκέψη, εφαρμόζονται συμπληρωματικά οι διατάξεις των άρθρων 90 επ.
του Εμπ.Ν και 713 επ. ΑΚ. Από τις ανωτέρω διατάξεις προκύπτει ότι η
βραχυχρόνια ετήσια παραγραφή, αναφέρεται αποκλειστικά και μόνο στις κύριες
χρηματιστηριακές συναλλαγές, που συνάπτονται από χρηματιστές και ΑΧΕ
εντός του χρηματιστηρίου και κατά τους τρόπους σύναψης τους
προβλεπόμενους από τη χρηματιστηριακή λειτουργία, δηλαδή κατά την διάρκεια
της συνεδρίασης ή δια συμβηφισμού και δεν καλύπτει και τις παρεπόμενες
(συναφείς) χρηματιστηριακές συναλλαγές, που είναι συμπληρωματικές, έχουν
όμως μια αυτοτέλεια, όπως είναι η καταρτιζόμενη μεταξύ μέλους του ΧΑΑ και
επενδυτή σύμβαση χρηματιστηριακής παραγγελίας για την αγοραπωλησία

5^η φύλλα της υπ' αριθ 1279/2005 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών
Τακτική Διαδικασία

μετοχών και λοιπών χρηματιστηριακών πράξεων, διότι δεν συνιστά αμείβως και κυριολεκτικώς κύρια χρηματιστηριακή συναλλαγή. Η τελευταία υπόκειται ως προς την περιγραφή της στις κοινές διατάξεις του ΑΚ, με τις οποίες προβλέπεται μακρύτερος χρόνος περιγραφής και συγκεκριμένα 20ετία (άρθρο 249 ΑΚ) ή πενήνετία επί αδικοπραξίας (Εφαθ 4440/2004 αδήμ., Εφαθ 3549/2004 αδήμ., Εφαθ 3337/2004 Βάση Νομικών Δεδομένων ΔΣΑ, Εφαθ 7922/2003 ΔΕΕ 2004.54, Εφαθ 7102/2002 αδήμ., Εφαθ 2654/1999 ΕτραξΧρΔ 2001.565, Ε. Σκαλίδη, γυνώ «Η ετήσια περιγραφή αξιώσεων από χρηματιστηριακή συναλλαγή του άρθρου 15 παρ. 6 του ν. 3632/1928» ΕτραξΧρΔ 2000.365, Α. Γεωργακόπουλου, Χρηματιστηριακό και Τραπεζικό Δίκαιο, 1999, σελ. 72-77).

Με την υπό κρίση αγωγή, η ενάγουσα εκθέτει ότι δυνάμει σύμβασης παρόχης επενδυτικών υπηρεσιών, που καταρτίσθηκε την 14.9.1999 μεταξύ αυτής και του εναγομένου, διενήργησε κατόπιν εντολών του τελευταίου τις αναφερόμενες στην αγωγή χρηματιστηριακές συναλλαγές, οι οποίες βεβαιώθηκαν με την έκδοση των αντίστοιχων πινακιδίων εκτέλεσης εντολής. Οτι δυνάμει της ανωτέρω σύμβασης ο εναγόμενος υποχρεούνταν να της καταβάλλει το τίμημα, πλέον εξόδων και προμηθειών, για την αγορά για λογαριασμό του χρηματιστηριακών πράξεων, μέχρι την 2^η εργάσιμη ημέρα από την κατάρτιση κάθε χρηματιστηριακής συναλλαγής. Οτι μετά από την τελευταία από τις ως ανω χρηματιστηριακές πράξεις και μετά από αντίστοιχη λογιστική χρέωση και πίστωση, κατό την οποία προστέθηκε το προηγούμενο χρεωστικό υπόλοιπο του λογαριασμού του εναγομένου, ύψους 12.894,83 ευρώ, το οποίο είχε προκύψει από διαδοχικές χρηματιστηριακές συναλλαγές από τον Ιανουάριο του 1999 έως τον Μάιο του 2000 και αφαιρέθηκαν ποσά που εισέπραξε ο εναγόμενος από πώληση μετοχών και μερίσματα, προέκυψε τελικό χρεωστικό υπόλοιπο σε βάρος

του αναγομένου που ανέρχεται στο ποσό των 28.394,56 ευρώ. Ζητεί δε να υποχρεωθεί ο αναγομένος, με προσωρινά εκτελεστή απόφαση, να της καταβάλει για την παραπάνω αιτία το ως άνω ποσό με το νόμιμο τόκο για ποσό 1.040,37 ευρώ από την 10.7.2000 και για ποσό 14.376,87 ευρώ από την 27.7.2000, άλλως από την επίδοση της υπό κρίση αγωγής, καθώς και να κινηθεί ο αναγομένος στα δικαστικά της έξοδα.

Η αγωγή, για το αντικείμενο της οποίας καταβλήθηκε το απαιτούμενο τέλος δικαστικού ενοήμου με τις εισφορές υπέρ τρίτων που αναλογούν (βλ. το με αριθμό 10395083/31.1.2005 διπλότυπο εισπραχής της ΙΘ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών), κρινόδια εισάγεται, για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία ενώπιον αυτού του Δικαστηρίου (άρθρα 14 παρ. 2 και 42 παρ. 2 ΚΠολΔ), είναι όμως άριστη και ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, διότι με την υπό κρίση αγωγή αξιώνεται η επιδίκαση του λογιστικά προκύπτοντος υπολοίπου του χρεωστικού λογαριασμού που τηρούσε η ενάγουσα στο όνομα του αναγομένου και όχι απλώς το τίμημα, πλέον προμηθειών και εξόδων, από τη διενέργεια των τριών χρηματιστηριακών συναλλαγών (αγορών μετοχών) που αναφέρονται στην αγωγή, καθώς και στο τίμημα των εν λόγω τριών αγορών μετοχών, αφενός αφαιρούνται τα ποσά που εισέπραξε ο αναγομένος από δύο πωλήσεις μετοχών του (στις 22.5.2000 και 23.5.2000 αντίστοιχα), αφετέρου προστίθεται το χρεωστικό υπόλοιπο του ως άνω λογαριασμού του αναγομένου κατά την 18.5.2000 (12.549,83 ευρώ), το οποίο προήλθε - όπως προκύπτει από την συνημμένη στην αγωγή χρηματική καρτέλα του αναγομένου - από διαδοχικές χρηματιστηριακές πράξεις (αγορές και πωλήσεις μετοχών) που διενεργήθηκαν από την 4.1.1999 έως την 18.5.2000, χωρίς όμως να εκτιθενται στην αγωγή αναλυτικά οι χρηματιστηριακές συναλλαγές (τόσο αυτές που έλαβαν χώρα πριν από την 22.5.2000, όσο και οι δύο πωλήσεις της 22.5.2000 και 23.5.2000), τις οποίες φέρεται να πραγματοποιήσει η ενάγουσα στο όνομα και για λογαριασμό του αναγομένου και ειδικότερα δεν εκτιθενται στην αγωγή ποιες συγκεκριμένες

σε φάλλο της υπ' αριθ. 1979/2005 απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αθηνών -
Τακτική Διαδικασία

κατ' είδος, ποσότητα και αξία (τιμή κατά μονάδα και συνολική αξία) μετοχές,
αγόρασε ή πώλησε ή ενόχουσα για λογαριασμό του εναγομένου κατά τις
συγκεκριμένες ημεροχρονολογίες. Η ενόχουσα περιορίζεται στην απλή
παράθεση στην αγωγή της χρηματικής καρτέλας του εναγομένου, στην οποία,
όμως, δεν παρατίθενται τα παραπάνω στοιχεία, ώστε η συμφωνηθείσα
προμήθεια και τα διάφορα έξοδα της ενόχουσας για κάθε επιμέρους
χρηματιστηριακή συναλλαγή. Αποτέλεσμα της έλλειψης των ανωτέρω στοιχείων,
είναι ο μόνον ενάγομενος να στερείται της δυνατότητας να αμυνθεί κατά των
αγωγικών αξιώσεων, το δε Δικαστήριο να μην μπορεί να ελέγξει το ουσιαστικό
βάσιμο της αγωγής.

Η αγωγή, συνεπώς, πρέπει να απορριφθεί ως απαράδεκτη λόγω
αοριστίας του δικηγράφου αυτής και η ενόχουσα πρέπει να υποχρεωθεί να
καταβάλει τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου, λόγω της ήττας της (άρθρο 176
ΚΠολΔ).

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

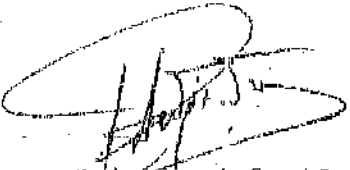
ΔΙΚΑΖΕΙ με παρόντες τους διαδίκους.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την αγωγή.

ΕΠΙΒΑΛΛΕΙ στον ενόχουσα τα δικαστικά έξοδα του εναγομένου, το ύψος των
οποίων ορίζεται στις τριακόσια ευρώ (300 €).

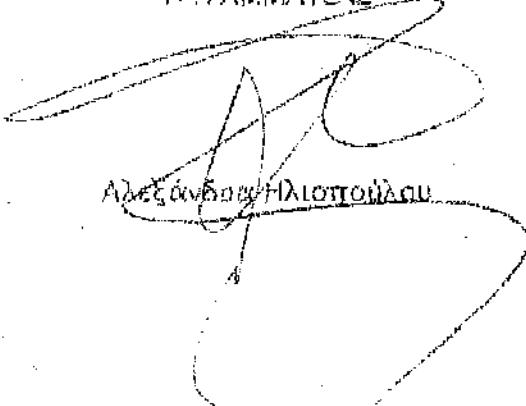
Κρίθηκε, αυτοφασίστηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση
στο ακροατήριό του, χωρίς να παρευρίσκονται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι
δικηγόροι τους στις 7 ΑΠΡ. 2005

Ο ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Γεώργιος Ανδρεάδης

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

Αλεξάνδρος Φιλιποφίλιδης